

Naxçıvanın memarlıq inciləri

Xalqın milli varlığı, milli ruhu onun mədəniyyətində əbdi yaşayır

Dünyada böyük dövlətlər var, amma böyük abideler yarada bilmirlər, çünki imkanları yoxdur...

Heydər ƏLİYEV

Əvvəl ətən sayımızda

Naxçıvanın "Tac -Mahalı"-

Məmətəli xatun məqbərəsi

Məmətəli xatun məqbərəsinə Naxçıvanın Tac-Mahal adlandıranlar heç də yanişmırlar. Düzdür, Tac-Mahal Hindistanda yerləşir. Deyilənə görə, orta əsrlərdə inşa olunan bu abidə oradakı memarlıq incilərinin ən gözəldir. Məmətəli xatun türbəsi isə memar Əcəminin şah əsəri olmaqla Naxçıvanın gözəllik simvoluna çevrilib.

Təkəcə Azərbaycanda deyil, islam ölkələrində də on uca və ince kompozisiyalı türbələrdən olan bu abidənin bəlli uzunmürlüyü, ilk olaraq onun mühəndis həllinin bitkinliyi ilə bağlıdır. Memar Əcəmi bu əsərində təkəcə bəlli təfəkkürün dərinliyini, zövq incəliyin deyil, eləcə də geniş riyazi biliyi və zəngin yaradıcılıq təcrübəsinə əsaslanan mühendislik dühləsi nümayiş etdirə bilib. AMEA-nın müxbir üzvi, memarlıq doktoru Cəfər Qiyasının sözləri ilə desək, abidənin dayaq sistemi, xüsusi ilə sərdabəsinin quru-

luşu ilə tanışlıq eyani göstərir ki, naxçıvanlı memar öz sahığında "mühəndisler başçısı" titulunu heç də nəhaq yere qazanmayıb.

Təbii ki, Azərbaycan Atabaylər dövləti tariximinin və varlığımızın en parlaq sehifələrindən birini təşkil edib. Xalqımızın ümmükmillili lideri Heydər Əliyev Naxçıvan MR-in 75 illik yubiley tədbirləri çərçivəsində Məmətəli xatun türbəsi muzeyinin ekspozisiyası ilə tanış olarkən bununla bağlı deyib ki, "bu abidə Atabaylər dövlətinin Azərbaycan dövlətçiliyinin yüz illərlə dünyaya nümayiş etdirməsini, Atabaylər sülaləsinin, nəslinin Azərbaycan tarixində nə qədər böyük yer tutduğunu göstərir."

Əsrlər boyu yerli əhali arasında "Atabay künbəzi" kimi tanınan bu məqbərə 1186-ci ilde inşa olunub. O, Azərbaycan Atabaylər dövlətinin banisi olan Şəmsəddin Eldənizin arvadı Məmətəli xatunun şərəfinə ucaldırılıb. Bəzi tədqiqatçılara görə, Atabaylər dövlətinin başçısı Şəmsəddin Eldəniz, onun hə-

yat yoldaşı Məmətəli xatun və oğlu Məhəmməd Cahan Pehlevan da bu sərdabədə dəfn olunublar. Ümmükmillili liderimiz abidəni inşa etdirən adamlar haqqında da yüksək fikirlər söyleyərək onları müdrik insanlar adlandırdı. Deyib ki, "əgər o müdriklik, böyük zəka, ağıl olmasayıd, məselen Şəmsəddin Eldəniz öz həyat yoldaşına bu cür türbenin yaradılmasını qərara almazdı... O nesil na qədər ağıllı olubdur ki, onun oğlu bunu davam etdirib və bizim tariximizi göstəren bu qədər əzəmətli memarlıq abidesi, tariximizi təsdiq edən abidə yaranıb".

Ümumi hündürlüyü 30 metra yaxın olan türbe sərdabə və yerüstü hissədən ibarətdir. Sərdabə hissəsi planda on bucaqlıdır, orijinal quruluşlu olub, bəddi baxımdan da zəngin tərtibata malikdir. Türbenin bucaqlarındaki sıxlıqlar isə kufi xəttə işlənmiş kitabələrlə örtülüb. Bu kitabələrin uzunluğu isə 500 metrə çatır. Mürekkeb quruluşlu həndəsi ornamentlərlə kompozisiyaya daxil edilmiş firuzeyi kaşlılar onu daha da zənginləşdirir.

Abide əzəmətli memarlıq zənginliyi ilə yanaşı, Azərbaycanın qədim tarixini, möhtəşəm dövlətçilik ənənələrini, onun yüksək mədəniyyətə malik olmasına da açıb göstərir. Abidənin baş tağında kufi xəttə yazılan bu sözlər de insanları xeyrxiyə emməllərə söyləyir: "Biz gedirik, ancaq qalır ruzigar. Biz ölüruk, əser qalır yadigar".

Qarabağlar-Elxanilər dövrünün

məşhur şəhəri

Naxçıvanın memarlıq inciləri sırasında Kəngərli rayonunun Qarabağlar kəndindəki memarlıq kompleksi özünməxsus yer tutur. Kompleks iki qoşa minarədən, 16 metr hündürlükdə olan türbədən ibarətdir. Minarə ilə türbenin üst qatı kaşı naxışlarla bəzədilib. Onların arasında qalan 15-20 metr məsafədə isə dini bina qalıqları var.

Dərələyəz dağ silsiləsinin yamaclarında yerləşən bu kəndin də uzaq keçmiş, qədim tarixi olub. Qalacıq deyilən ərazilərdə insanlar son tunc və ilk demir dövründə yaşayırlar. Yaşış məskəninin adının etimologiyası ilə bağlı deyilənlər də maraqlıdır. Alimlərin fikrincə, Qarabağlar sözü qədim türk tayfası olan kəngərlərin bir qolunun adı ilə bağlı olub. Bu məlumat X əsr müəllifi Konstantin Baqrnatonunun Cənubi Rusiya çöllərində yaşayan peçəneq-kəngərlərin bir tayfasının qarabayı adlanması ba-

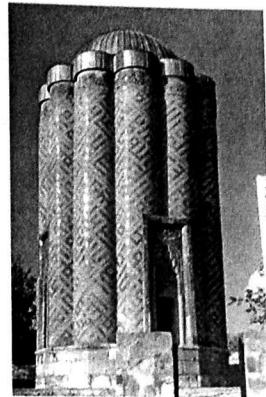
rəda deyilənlər-lə tam uzaşır. Tariximizin orta əsrlər dövründə isə Qarabağlar Azərbaycanın qədim şəhərlərindən biri olub. Onun Yaxın Şərqi ölkələri ilə Avropanı birləşdirən mühüm karvan yollarının üstündə yerləşməsi sayəsində burada sənətkarlıq, ticarət, iqtisadi həyat xeyli tərəqqi edib.

Qarabağlar kəndindəki qoşa minarənin XII əsrin sonu-XIII əsrin evvəllerində tikildiyi ehtimal olunur. Minarələri bir-birlərinə bağlayan baştağ isə XIV əsrde inşa olunub. Baştağın üzərində Elxanı hökmardı Hüləkai xanın arvadı Quti xatunun adı yازıldıqdan, onun şərəfinə tikildiyi güman edilir. Həc şübhəsiz ki, Hüləkai xan bu şəhərdə yaşayıb.

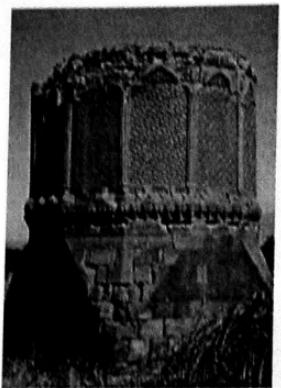
Sərdabə və yerüstü hissədən ibarət olan Qarabağlar türbəsində qülləvari türbələrin əsas xüsusiyyətləri eks olunub. Abidənin 12 bucaqlı yeralı sərdabəsinin divarları daşdan, günbəzləri isə körpiciyən hörüllüb. Türbenin sethi isə qırımlı və firuzəyi kaşlı körpiciyə örtülmüş, həndəsi ornamenti xatrladan kitabələrlə bəzədilib. Kitabə qurşağı isə nəsx xəttə işlənib. Onun memarlıqda başlıca kompozisiya xüsusiyyəti isə 4 baştağlı olmasıdır. Arı-ayıri qütbələrə yerləşən bu baştağlar ona dörd fasadlı görkəm verir.

Türbenin konus şəklinde olan yuxarı künbəzi və müvafiq kitabələri dağlılıqdan onun tikilmə tarixini doğış müəyyən etmək mümkün olmayıb. Aparılan tədqiqatlar isə Bərdə türbəsi kimi, onun XIV əsrin evvəllerində tikildiyini göstərir. Bu türbələr arasındakı oxşarlıqlar da çıxdır.

XII əsr türk seyyahı Övliya Çelebi "Səyahətnâme" əsərində Qarabağları meyve bağları arasında yerləşən böyük şəhər kimi təsvir edib. Onun fikrincə, o dövrdə burada 50 min adam yaşayırı, çoxlu məscid, minarə, karvansara mövcud olub.

Araz çayı sahilində mögrur abidə

Cülfa rayonu orazisinde yerleşen Güllüstan türbəsi memarlıq xüsusiyyətləri baxımından Naxçıvandakı qülləvari türbələr qrupuna daxil olan abidələrdən fərqlənir. Bu abidə ilk növbədə orta əsr Naxçıvan memarlığında əsas tikinti materiallarının yalnız kərpic və kaşı-

dan olmasına iddiənin fikirlərini alt-üst edir. Türbənin 12 üzlü gövdəsi qırmızı tuf daşlarından, kürsüsü isə iki üzlük daş lövhələrindən inşa olunub. Digər qülləvari türbələr kimi, bu abidə de iki hissədən ibarət olsa da, burada sərdabə qatı yerin üst qatında tikilib. Türbənin qülləvari tutumlu ilə onu üzərində saxlayan kürsülüyüñ üzvi bağlılığı temin edilib. Bu səbəbdən de inşa tarixindən neçə əsrlər ötməsinə baxmayaq, öz vüqarını həle de saxlaya bilib.

Türbənin sothi daş üzərində həkk olunan qabartma həndəsi ornamentlərə bəzədildiyindən o ince və zərif görünür. Halbuki Məmənə xatun və Yusif Küseyr oğlu türbələrində bu cür ornamentlərdən istifadə olunmayıb. Bu ilk növbədə abidədə istifadə olunan tikinti materiallarının bu cür xassələrindən irəli gəlib. Abidənin üst çadır örtüyü bütövlükde dağıldığından onun günbəzinin piramidal, yoxsa konus bıçaklı olması etrafında mübahisələr həle de davam edir. Abidədə epiqrafik materialın, daş kitabənin olmaması türbənin inşa tarixini qəriqətləşdirməyə imkan vermir. Onun kimin şərəfinə tikildiyi, memarının kim olması da hələlik belli deyil.

Məmənə xatun möqəbəsindən təsiri ilə onun XIII əsrin əvvəllerində inşa olunduğu ehtimal olunur. Bu abidə de ölkəmizin iqtisadi qüdrətini göstərir.

Memarlıq abidələrinə isti münasibət

Sən on ilde Naxçıvanda aparılan genişməqyaslı quruculuq tedbirlerinin mühüm bir qolunda xalqın keçmişinə mənsub olan hər qaynarın, hər daşın tarixini yaşatmaq ideyasi təşkil edib. Bir çox abidələrdə əsaslı temir və yenidenqurma işləri apa-

rılıb. Əlinçəçay üzərindəki XIII-XIV əsrlərə aid edilən Xanogah kompleksi də onlardan biri olub. Deyilənlə görə, həmin xanogahda ustad Nəsiminin müllimi olan Fozullah Neimi dəfn edilib.

Xanogah evezino "İmamzadə"lərin meydana gəlməsi Səfəvilər dövrü üçün xarakterik olub. Naxçıvan "İmamzadə"sinin bir kompleks kimi yaranmasını da XVII əsre aid etmek olar. Son illər bu abidə-kompleksdə əsaslı təmir işləri aparılıb, ora dindarların ixтиyarına verilib. XVIII əsrdə tikiləsi güman edilən Xan evində aparılan əsaslı təmir və yenidenqurma işlərindən sonra bu obyektdə şəhərin on güzel tikiliyindən birinə çevrilib. İndi burada Xalça muzeyi fəaliyyət göstərir. Naxçıvan şəhərində Buxxana kompleksi, Cümə və Zaviyyə məscidləri, İsmayılxan hamamı və digər obyektlərdə de bərpəçi mütəxəssisler bu abidələrin nəfəsini, ruhunu tam duya biliblər.

Naxçıvan şəhərində Kəhənə Qala deyilən ərazidə Nuh peyğəmbərin mezarüstü türbəsi bərpa edilir. İki hissədən - sərdabə və türbə hissədən ibarət olan sekkiz güşeli bu abidədə tikinti işləri artıq yekunlaşış. Kaşı daşlarla işlənən həndəsi ornamentlər abidəyə xüsusi yaraşlıq verir. Türbənin çardaq hissəsi isə piramidal şəkilde işlənilib. Naxçıvan MR Nazirlər Kabinetin yanında elmi-bərpa istehsalat idarəsinin bərpəçi mütəxəssisleri 15 metr hündürlüyündə olan bu obyektdə həndəkləri muncuq-muncuq kərpiclərde, saldıqları zeif naxışlarda dahi memarların dəstxətlərini olduğu kimi təkrarlayırlar. Onu da qeyd edək ki, bu abidə Muxtar Respublika Ali Məclisi sədrinin "Nuh peyğəmbərin Naxçıvan şəhərindəki mezarüstü türbəsinin bərpa edilməsi haqqında" sərəncamına əsasən inşa olunub.

Təbii ki, əcadalarımızın özlərindən sonra qoyub getdikləri bütün tarix və mədəniyyət abidələri bu yurdun Azərbaycanlılıq möhürü olub. Bu abidələr təkcə varlığımızı və dövlətçiliyimizi yaşatmır, onlar həm de zaman-zaman ölkəmizin iqtisadi qüdrətini özlərində tocessüm etdirirlər. Xalqımızın ümummilli lideri Heydər Əliyev də döne-döne deyirdi: "Dünyada böyük dövlətlər var, amma böyük abidələr yaradı bilmirlər, çünki imkanları yoxdur". Görünür, Azərbaycan bu cəhətdən xoşbəxt ölkədir.

● Məmməd MƏMMƏDOV,
Naxçıvan MR Ali Məclisinin deputatı,
tarix elmləri namizədi